

Dagens namn

BO EKEGREN:

Mats Svegfors

När Mats Svegfors i höstas satte sig i stolen som politisk redaktör för Svenska Dagbladet var det många som gladdes och få som förvånades. Var skall en skrivkunnig – och skrivvillig – analytiskt lagd moderat med stor personlig integritet sitta om inte i den stolen? För Svensk Tidskrift grumlades emellertid glädjen av att tidskriften förlorade sin redaktör. Mats Svegfors inträdde i redaktionen 1980.

Mats Svegfors' bana har varit ett kryssande mellan juridik, journalistik och politik. De juridiska studierna i Lund kröntes med ett ordförandeskap i studentkåren. Därefter följde utredningsarbete inom Näringslivets Byggnadsdelegation, ett ordförandeskap i Fria Moderata Studentförbundet och redaktörskapet för förbundets tidskrift Svensk Linje.

När den första borgerliga trepartiregeringen bildades 1976 tog Mats Svegfors plats i det moderata samordningskansliet och bevakade bl a mark- och bostadspolitiken. Att vara budbärare mellan Gösta Bohman å ena sidan och Elvy Olsson och Birgit Friggebo å den andra kan inte ha varit lätt.

I den andra trepartiregeringen 1979 blev han statssekreterare hos den moderata planministern Georg Danell och då var de två som bara hade Birgit Friggebo att tampa med. Resultatet blev en viss islossning i den bostadspolitiska byråkratin, men inte blev det mycket. Sedan moderaterna lämnat regeringen 1981 skrev den desillusionerade statssekreteraren av sig sina brustna illusioner i boken "Revolution i små steg". Boken gavs ut på Timbro, det näringslivets bokförlag där han blev chef efter tiden som statssekreterare. Ett citat ur boken visar

dess budskap:

"I god socialreformistisk anda håller politiker ur alla partier tillsammans med tjänstemän i kanslihuset på att bygga ut den offentliga sektorn. Man gör det inte därför att man genom inträngande analys kommit fram till att strategin med en stegvis revolution är bra för landet och dess medborgare utan man gör det för att man atomistiskt tar tag i problem efter problem. Vid varje tillfälle tilltalas politikern av den påtagliga och skenbart kraftfulla åtgärd som ligger i att regeringen griper in, att samhällskontrollen ökas, att den demokratiska styrningen förstärks eller hur man nu formulerar sitt förslag till ökad makt för den offentliga byråkratin. Tjänstemannen är snar att presentera konkreta förslag till samhälls-ingripandet. På denna väg är det."

Det är alltså en person med insikter i den svenska byråkratins väsen som nu sitter som politisk redaktör i den ledande moderata dagstidningen.

En genomgång av Mats Svegfors karriär ger vid handen att han borde vara en sk politisk broiler – en arg ung man med skinntorrt yttre och bestämda meningar om det mesta. Det är han nu inte. Av någon anledning tycks han ha gått i stort oförstörd genom de politiska och byråkratiska miljöer han passerat. Istället för en broiler framtonar bilden av dess motsats: en välnärd tupp med jovialisk läggning. Och istället för kategoriska uttalanden är det normala att det från hans mun kommer bekymrade analyser över tillvarens komplexitet – möjligen uppigade med stänk av galghumor. Av detta framgår att Mats Svegfors inte är någon eldande folktalare. En församling som hört honom hålla anförande rusar inte jublan-

de ut ur lokalen, utan sitter kvar i bänkarna och gråter.

Orsaken till hans oförstördhet måste nog – i brist på annat – sökas i hans småländska barndom. Han är född (1948) i Aneby och att döma av Astrid Lindgrens många böcker, så är en uppväxt i småländska samhällen en god start i livet.

Den småländska dialekten bidrar till

att förstärka intrycket av mänsklighet, eftertänksamhet och pålitlighet. Vem som helst är beredd att köpa en begagnad bil av en person som själv ger intryck av att på sin höjd kunna cykla.

”Ute och cyklar” – i intellektuellt avseende – är dock Mats Svegfors aldrig. Därtill är han för försiktig och analyserande.